

Sygnatura akt III AUz 7/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Izabela Halik

Sędziowie: SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans

del. SSO Renata Pohl /spr./

Protokolant: **st. sekr. sądowy Beata Tonak**

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy T. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o wysokość świadczenia

na skutek zażalenia T. C.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 30 września 2016 r. sygn. akt VIII U 3634/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

del. SSO Renata Pohl	SSA Izabela Halik	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans
----------------------	-------------------	--------------------------------

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 września 2016r. Sąd Okręgowy, Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu (sygn. akt VIII U 3634/15) :

1. odrzucił odwołanie od decyzji z dnia 13 listopada 2001 roku znak (...)
2. umorzył postępowanie od decyzji z dnia 1 października 2015 roku znak (...).

W uzasadnieniu postanowienia sąd I instancji podniósł, iż rozpoznawane w przedmiotowej sprawie odwołanie od decyzji z dnia 13.11.2001 r. wniesione zostało po upływie ustawowego terminu do jego wniesienia. Decyzja ta została wysłana do T. C. w dniu 15.11.2001 r. Odwołanie od tej decyzji T. C. wniosła dopiero w dniu 28.10.2015 r. (pismo z dnia 25.10.2015 r.) a więc prawie 14 lat po upływie ustawowego terminu do wniesienia odwołania od decyzji ZUS.

Odwołująca w żaden sposób nie wykazała, że opóźnienie w złożeniu odwołania od decyzji z dnia 13.11.2001 r. nastąpiło z przyczyn niezależnych od niej w rozumieniu przepisu art. 477⁹ § 3 k.p.c.

Natomiast w zakresie odwołania od decyzji z dnia 1.10.2015 r. Sąd I instancji wskazał, że T. C. nie wносиła odwołania od tej decyzji. Na rozprawie w dniu 30.09.2016 r. odwołująca oświadczyła, że odwołuje się jedynie od decyzji z dnia 13.11.2001 r. i domaga wyrównania za dwa miesiące wstecz albowiem emerytura nie została jej przyznana z urzędu tylko na wniosek. Przepis art. 355 § 1 kpc stanowi, iż sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. W przedmiotowej sprawie wydanie wyroku stało się zbędne. W tym zakresie Sąd Okręgowy podkreślał, iż odwołująca T. C. nie składała odwołania od decyzji z dnia 1.10.2015r., a odwoływała się jedynie od decyzji z dnia 13.11.2001 r.. Mając na uwadze powyższe, zbędne stało się rozpatrywanie sporu i wydanie wyroku w sprawie z odwołania od decyzji z dnia 1.10.2015 r. skoro T. C. się od niej nie odwoływała.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. orzekł jak w pkt.1 sentencji postanowienia.

Ponadto Sąd Okręgowy, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt. 2 sentencji postanowienia i umorzył postępowanie od decyzji z dnia 1.10.2015r.

Zażalenie na powyższe postanowienie w części, tj. co do punktu 2 postanowienia w zakresie umorzenia postępowania od decyzji z dnia 1 października 2015r. znak (...) złożyła skarżąca T. C., która podniosła, iż jej wolą było zaskarżenie decyzji z dnia 1 października 2015 r. w części w jakiej decyzja nie uwzględnia konieczności wyrównania wysokości emerytury od dnia 13 listopada 2001 r. do dnia 31 maja 2015 r., co próbowała wyjaśnić sądowi na rozprawie lecz została źle zrozumiana. W związku z powyższym skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do dalszego prowadzenia oraz rozpoznania odwołania zgodnie z jej intencją.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Umorzenie postępowania stanowi jedną z form pozamerytorycznego zakończenia procesu cywilnego. Zbędność lub niedopuszczalność wydania wyroku musi zajść w toku postępowania.

W analizowanej sprawie wydanie wyroku stało się zbędne, albowiem odwołująca T. C. nie składała odwołania od decyzji z dnia 1.10.2015 r. a odwoływała się jedynie od decyzji z dnia 13.11.2001r. Powyższe potwierdza treść protokołu rozprawy z dnia 30 września 2016 r. (k.59), w czasie której odwołująca oświadczyła, że odwołuje się od decyzji z dnia 13.11.2001 r. i domaga wyrównania świadczenia za dwa miesiące wstecz, albowiem emerytura nie została jej przyznana z urzędu tylko na wniosek. Oświadczyła również wyraźnie, że nie odwołuje się od innej decyzji. Odwołująca mając możliwość nieskrępowanej wypowiedzi, nie wyraziła woli zaskarżenia decyzji z dnia 1.10.2015 r. Wątpliwość co do tego, od jakiej decyzji T. C. złożyła odwołanie wynikała stad, że w treści odwołania odnosiła się ona do decyzji o przyznaniu prawa do emerytury z dnia 13.11.2001 r., która nazywała oszukańczą. Do odwołania zaś dołączyła kilka decyzji, a mianowicie: z dnia 1.10.2015 r., z dnia 13.11.2001 r., z dnia 9.09. 1999 r., z dnia 15.09.2003 r. oraz liczne pisma własne i organu rentowego z lat 2001-2015. Organ rentowy zaś przyjął, że odwołanie dotyczy decyzji z dnia 1.10.2015 r., czemu dał wyraz w odpowiedzi na odwołanie. W dalszych pismach procesowych składanych w sprawie odwołująca ponownie odnosiła się do wymienionych w odwołaniu decyzji. Ponieważ na rozprawie T. C. jednoznacznie stwierdziła, że odwołuje się od decyzji z dnia 13.11.2001 r. i od innych decyzji odwołania nie wnosi, Sąd Okręgowy prawidłowo umorzył postępowanie od decyzji z dnia 1.10.2015 r., ponieważ T. C. tej decyzji swym odwołaniem nie objęła.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny uznając zażalenie za bezzasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił je.

del. SSO Renata Pohl	SSA Izabela Halik	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans
----------------------	-------------------	--------------------------------